

[Socialministeren.]

besvare den med nej. Altsaa, i hvert Fald fra min Side er der ikke vist de Konserverative nogen kold Skulder. Jeg saa hellere end gerne selvfølgelig, at man fra konservativ Side kunde have deltaget i Fortsættelsen af Forhandlingerne i disse Udvalg, og de Grundlinier, hvorefter disse Forhandlinger skulde foregaa, var ikke af den Karakter, at de kunde genere Det konservative Folkeparti politisk, i hvert Fald for saa vidt Socialreformen angaar.

Jeg fremsætter disse Bemærkninger for at sige over for det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt, at jeg hele Tiden ud fra de Synspunkter, jeg havde paa Socialreformen som et politisk neutralt Arbejde, der helst burde samle alle Partier, har beklaget, at man fra konservativ Side ikke mente at kunne deltage i en videre Behandling.

I øvrigt takker jeg det ærede Medlem for den Glæde, hun udtalte over de udførlige og klare Svar paa de stillede Spørgsmaal; det ærede Medlem fremsatte egentlig kun en eneste kritisk Bemærkning, idet hun sagde, at mine Svar i højere Grad kunde have anerkendt det private Foregangsarbejde. Maa jeg dertil sige, at der er ikke nogen særlig Anledning til paa Grundlag af ganske konkrete, bestemte Spørgsmaal at gøre andet end det, vi har gjort: at besvare Spørgsmaalene saa udførligt som muligt. Det falder mig ikke i mindste Maade ind at underkende det store Arbejde, der fra privat Side, filantropisk, kristelig eller paa anden Maade, er gjort gennem Aarene paa disse Omraader. Det skal jeg gerne udtale Anerkendelse af herfra.

Det er endelig rigtigt, som den ærede konservative Ordfører sagde, at det har været drøftet i Udvalget, hvorvidt man burde gaa til Oprettelse af en Departementscheffstilling i Stedet for en Direktørstilling. Jeg anerkender, at efter Socialministeriets Omfang og store Forretningsomraade vilde der sikkert ikke ved Sammenligning med de andre Ministerier være noget ubilligt i, om jeg havde foretaget en Omorganisation af hele dette Ministerium og ladet det styre af to Departementschefer, men paa den anden Side finder jeg, at Forholdet i hvert Fald for Tiden er saaledes, at det vil være forsvarligt under Hensyn til den Mand, der kan stilles i Spidsen for denne Tilsynsførelse, at nøjes med en Direktør, der samtidig kunde beholde Ledelsen af det ene Kontor. Jeg finder dette saa meget mere rimeligt, som det er fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Ordfører for de Konservative sagde, at i samme Øjeblik man skridder

til Oprettelse af et Departementscheffs-embede, maa man være klar over, at der ogsaa maa kræves en Kontorchef, da en Departementschef ikke samtidig kan være Kontorchef og saaledes være sin egen underordnede. Det vilde ogsaa meget let føre til, naar der kom en ny Mand, at han vilde sige: Det kan vel ikke være Meningens med en Departementscheffstilling, at jeg skal ligge og rejse rundt i Landet og se paa Anstalter? Maa jeg ikke anmode om at faa en Rejseinspektør, jeg har nok at gøre herinde. Disse Udsigter synes jeg ikke var synderlig hyggelige, og derfor mente jeg at burde medvirke til Standsningen af denne Diskussion om Oprettelse af et Departementscheffs-embede og henstille til Rigsdagen, at den ikke gik videre, end Ministeren ønskede. Denne Henstilling fulgte Venstre for saa vidt beredvilligt, som de ikke engang vilde gaa saa langt, som Ministeren ønskede, paa Grund af Ængstelse, ikke i Befolkningen, men paa Grund af deres egen Ængstelse, hvorimod Det konservative Folkeparti, der oprindeligt var for, at man burde gaa til en endelig Omorganisation med det samme, til sidst har sluttet sig til Forslaget, hvad jeg kun kan hilse med Glæde.

Jeg anbefaler altsaa, at man stemmer for de af mig stillede Ændringsforslag samt for Flertallets Ændringsforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg havde ikke povet at tage Ordet, hvis ikke den højtærede Socialminister efter de sidste Dages Regler, kan jeg vel næsten sige, havde sagt, at han ikke havde noget derimod; men naar Socialministeren siger det, tror jeg ogsaa, jeg kan have Lov til at gøre et Par enkelte Bemærkninger til det, Ministeren sagde.

Jeg tror for det første, at man med Tilfredshed kan konstatere, at Kanslergade og dets Forlig er ved at blive forladt af Guder og Mennesker. Forleden stod det ærede Medlem Hr. Fuglsang og kaldte Forliget berygtet, i Dag slaar Socialministeren 3 Kors for sig og siger, han var ikke med — og Statsministeren er jo for længe siden flyttet fra selve Gaden, saa man maa vel have Lov til at sige, at Historien ikke er Forliget alt for gunstig.

Naar den højtærede Socialminister udtalte sig saaledes, som han gjorde, med Hensyn til Begivenhederne efter dette Forlig og sagde, at han ikke selv havde været med, og at Socialreformen ikke var med i Forliget,